

Историята на училището е история на просветата в гр. Горна Оряховица. През 1822г. отец Зотик отваря школо в метоха на манастира “Св.Троица”, а през 1827г. отец Герасим поставя началото на светското училище.

След Освобождението училището става централно за града. В 1937-38г. е изградена нова двуетажна сграда, в чиито основи е вграден белият дялан камък на старото училище като символ и завещание. През 70-те години на ХХв.сградата става триетажна.

Построен е нов физкултурен салон, ученически стол. През 1988г.е поставено ново начало - основното училище се развива в средно общообразователно. В преустроените помещения през 80-90-те г. на ХХв.,които се превръщат в ателиета по изобразително изкуство, музикални и компютърни кабинети и в новата музикално-изложбена зала, младите таланти показват творческите си възможности. Ученици и учители умеят да пазят традициите. Опитват се да съхраняват заветите на своя патрон - Вичо Грънчаров

- деец на просветата и културата, който през втората половина на XIX век мечтае и се бори за свободата на българския народ, намиращ се под чужда власт.
Традицията е вплетена в съвременното обучение за да се формира у младите хора не само любов към родината, но и планетарно мислене, толерантност и отговорност към света. Гордост за СОУ “Вичо Грънчаров” са многото наградени учители и ученици за педагогически и творчески постижения. Директорът - Милчо Савов и помощник-директорът Николинка Попйорданова за творческата си дейност са носители на почетния знак на МОН - "Неофит Рилски".